

bistå ved alle forsøg på at forene Nord- og Sydkorea. Af rapporten fremgik det, at der i Sydkorea var sket fremgang og stabilisering af det ved valgene i 1948 oprettede styre. Med hensyn til foreningen af Nord- og Sydkorea havde ingen fremskridt fundet sted. De amerikanske tropper i Sydkorea var blevet evakueret af landet i løbet af sommeren 1949. Det havde været kommissionen umuligt at rapportere angående forholdene i Nordkorea, da den ikke havde haft adgang dertil; men det var tidligere meddelt af Rusland, at dets tropper havde forladt Nordkorea. Herudover gav rapporten et temmeligt pessimistisk billede af Korea-situationen.

Efter afgivelsen af rapportørens beretning forelagdes to resolutioner, en fra Philippinerne, som foreslog, at en delegation fra Koreas regering skulle indbydes til i ad hoc udvalget at deltage i debatten om det koreanske spørgsmål uden stemmeret, og en resolution fra Sovjetunionen, hvori foresloges, at repræsentanter for Koreas folkedemokratiske republik skulle deltage i udvalgets diskussion om det samme problem, ligeledes uden stemmeret. Man forhandlede i længere tid om disse to resolutioner og fremførte her fra begge sider sine synspunkter om selve Korea-spørgsmålet.

Ved afstemningen blev det phillippinske forslag vedtaget, medens det russiske forslag forkastedes.

Herefter fandt en længere generaldebat sted, i hvilken to resolutioner blev forelagt. Den ene forelagdes af De Forenede Stater, Australien, Kina og Philippinerne, som godkendte Korea-kommissionens rapport og bestemte, at denne kommission skulle fortsætte, men med den yderligere beføjelse, at den gennem en udvidet observationstjeneste skulle overvåge og rapportere de opstande og hændelser af semi-militær karakter, som måtte finde sted. Endvidere foreslog Sovjetunionen en resolution, som gik ud på at beslutte, at De Forenede Nationers kommission for Korea øjeblikkeligt skulle opløses. Et af Guatemala fremsat ændringsfor-

slag til den førstnævnte resolution blev ikke accepteret af forslagsstillerne, bortset fra nogle formelle ændringer.

Ved afstemningen i udvalget blev det af De Forenede Stater, Australien o. a. foreslåede resolutionsudkast godkendt med 44 stemmer for, 6 imod og 5 stemmer ikke, medens Sovjetunionens forslag blev forkastet med 44 stemmer mod 6.

Spørgsmålet behandledes i plenarforsamlingen den 21. oktober 1949, hvor rapportøren forelagde det af udvalget godkendte resolutionsudkast om en forlængelse af Korea-kommissionen og en delvis udvidelse af dens beføjelser. Udkastet støttedes af De Forenede Staters repræsentant i en kort redegørelse. Sovjetunionen fremsatte påny det i udvalget forkastede forslag om opløsning af kommissionen, og dette støttedes af en række talere fra østblokken, deriblandt Jugoslavien.

Ved den endelige afstemning stemte 48 for det af udvalget godkendte forslag, 6 imod, og 3 afholdt sig fra at stemme. Det sovjetrussiske forslag forkastedes med 42 stemmer mod 6.

6. Overholdelse af menneskerettighederne.

I henhold til resolution nr. 272 af 30. april 1949 var spørgsmålet om overholdelse af menneskerettighederne og de fundamentale friheder i Ungarn, Bulgarien og Rumænien, der havde været genstand for indgående drøftelser på 3. forsamlings 2. del*), igen sat på dagsordenen. Det blev henvist til det politiske ad hoc udvalg, der behandlede det fra den 4. til den 13. oktober 1949. Der forelå redegørelser fra De Forenede Stater og Storbritannien for de forhandlinger, de i overensstemmelse med resolutionen havde ført med de nævnte tre landes regeringer. Det fremgik heraf, at disse lande havde nægtet at godkende dels, at der havde fundet overtrædelser sted, dels at der forelå uoverensstemmelser af en sådan art, at betingelserne for en ikrafttræden af fredstraktaternes bestemmelser var tilstede. De afslog derfor at

*) Se beretn. 3. saml. 2. del, s. 4—5.